

SÍLVIA PÉREZ CRUZ CIRCULAR

Espectacle creat especialment per la inauguració del Festival GREC de Barcelona 2024 a partir del disc *Toda la vida, un día*.

Banda:

Sílvia Pérez Cruz: veu, guitarra, sintetizador
Carlos Montfort: violí, teclat, percussió, trompeta, cors
Marta Roma: violoncel, teclat, trompeta, cors
Bori Alberto: contrabaix, teclat, cors

Saxos: Pau Jorba, Bill McHenry, Enrique Oliver, Miguel "Pintxo" Villar

Trombones: Tomeu Garcias, Rita Payés

Violes de gamba: Lixsania Fernández, Marc de la Linde

Ball: Andrés Corchero (26, 27), Karen Lugo (26-28)

Poeta: Farah Chamma

Convidats solistes: Roly Berrio (26-28), Carme Canela (26, 27), Josemi Carmona (27, 28), Pepe Habichuela (27, 28), Natalia Lafourcade (26, 27), Carmen Linares (27, 28), Rita Payés (26-28), Juan Quintero (26-28), Damien Rice (26-28), Marina Sala (27, 28), Salvador Sobral (26)

Cor del solsitici: Gemma Abrié, Carmen Aciar, Eva Agulló, Celeste Alías, Giancarlo Arena, Alfred Artigas, Darío Barroso, Pol Batlle, Carme Canela, Albert Cases, Anna Colom, Lola Cruz Pérez, Benet Dalmases, Noè Escolà, Leyre Estruch, Eva Fernández, Anna Ferrer, Bru Ferri, Lucia Fumero, Àngela Furquet, Adriano Galante, Marta Garrett, Gemma Humet, Cristina López, Momi Maiga, Laura Marchal, Pere Martínez, Aina Montfort, Laura Montfort, Koko de Murga, Jordi Parals, Juan Pastor, Rita Payés, Glòria Pérez Cruz, Julia Rodríguez, Nico Roig, Guillem Roma, Ana Rossi, Marina Sala, Rusó Sala, Ferran Savall, Salvador Sobral, Anna Tobias, Enric Verdaguer

Cor flamenc: Albert Cases, Anna Colom, Cristina López, Laura Marchal, Pere Martínez

Visió externa: Pablo Messiez, Elena Córdoba

Direcció general: Sílvia Pérez Cruz

Composició: Sílvia Pérez Cruz

Direcció de producció general: Neus Carreras

Ajuda de producció general: Àlex Sánchez

Direcció de producció tècnica: Nerea Bello

Tècnic i disseny de so: Juan Casanovas

Operadora i disseny de llums: Isa del Moral

Disseny de vestuari: Javi Navas i Sílvia Pérez Cruz

Confecció de vestuari: Javi Navas

Tècnic de monitors: Oriol Baulenas

Regiduria d'escenari: Quim Casas

Backline i recolzament tècnic: Denys Sanz

Recolzament de producció: Diego Balan, Luciano Gutiérrez, Antonella Gutiérrez, Matías Luna

Cuina i càtering: Núria Navarro "La cuinetes"

Poema 1

SENSE TÍTOL

ةزغ و عجم فم لكشب اهيف نم لكب ةرجشلا يوهت ،اعورف الو ادارفأ الالماك طقاستي تالئاعلا رجش
ةدحتملها ممألا ربنم يتح ةيبرعلا ةعماجلا ةبتاع نم ةدتمم ةحوفتفم ةرقبقم ةنيدملابابي ىلا لوحنت

ىدن وبأ ةبـه
اـهـلـلـىـاعـ لـزـنـمـ ىـلـعـ ةـرـاغـ يـفـ تـدـهـشـتـسـاـ ،ـسـنـوـيـ نـاخـ نـمـ ةـبـتـاـكـ

Han caigut arbres genealògics sencers, no persones, ni branques. L'arbre s'esfondra amb tothom al voltant i Gaza es transforma en un erm, un cementiri obert que s'estén des de les portes de la Lliga Àrab fins al pedestal de les Nacions Unides.

Hiba Abu Nada

Escriptora de Khan Yunis. Va ser assassinada a casa seva, sota les bombes israelianes.
Traduït al català per Míriam Cano

Poema 2**THE MOVEMENT**

This is to all the things we know how to make so well
and to all the springs that bloom within us
watch us renew a thousand Aprils in us every day
this is politics, at the end of the day
it always is,
yet this is way more than even I ever thought
the surface only reveals the bad joke
and those who partake in making this war profitable
no longer have a place in our hearts
those looking for fame or a name to leech on
those playing the victim or the innocent or the superstar
those fueling the feud only to watch it from their terraces with champagne and say:
Oh I know this well
we say: bless you but go to hell
we no longer have place for bullshit
this is not about the gods we hold on to
to find solace in the story
this is about living well, living so well
that the story itself is solace
that the gods themselves appear as love or faith
or joy or mourning or laughter
this is about life itself
about electricity and water and food and lovemaking
about eating koosa ma7shi at my grandmother's house in Nablus
without having to cross an Israeli checkpoint
about singing janna janna in Homs without the ghosts of a stale regime
we do not want to make money
we want to make life
we want to grow like plants out of the cement that they call
business or art or culture or whatevethefuck
we are exhausted yet never exhausted enough
because we know that there were people
cleaning the streets of Beirut after the explosion
gathering the remnants of their homes with dreams to build new ones
we are part of a movement, as scared and anxious as we are
we will join forces with bees and trees against the gold miners
we will not break as much anger and love as it takes
the Apartheid in South Africa fell and so will the Israeli Apartheid wall
because we fucking love to live.

EL MOVIMENT

Això és per tot el que sabem fer bé
i per totes les primaveres que ens floreixen dins
mireu com ens fem renéixer abrils cada dia
al final, és política
sempre ho ha estat
però és molt més del que mai no em vaig imaginar
la superfície només revela l'acudit dolent
i els que participen a fer rentable qualsevol guerra
ja no tenen lloc als nostres cors
els que busquen fama o un nom per xuclar-li la sang
els que es fan la víctima innocent o la superestrella
els que atien l'enemistat per després mirar-se-la des dels seus balcons, amb xampany i dir:
ai, ja ens ho sabem això!
Diem: que Déu us beneeixi, però aneu-vos-en a l'infern
ja no tenim lloc per dir collonades
això no va dels Déus a què ens agafem
per trobar consol en la història
això va de viure bé, de viure tan bé
que la història sigui el consol
que els déus mateixos s'apareguin com a amor o ira
o alegria o dol o riure
això va de viure bé
això va de tenir electricitat i aigua i menjar i de fer l'amor
això va de menjar Kusa Mehsi a casa l'àvia a Nablus
sense haver de creuar un lloc de control
va de cantar *ŷanna ŷanna* a Homs sense témer els fantasmes del règim ranci
no volem fer diners
volem fer vida
volem créixer com herba entre el ciment que ells anomenen
negocis o art o cultura o el que coi en diguin
estem cansats i tanmateix mai prou cansats
perquè sabem que hi havia gent
que netejava els carrers de Beirut després de l'explosió
aplegant el que quedava de les seves cases amb el somni de construir-ne de noves.
Som part d'un moviment, tan espantats i angoixats com estem
unirem les nostres forces amb les abelles i els arbres contra els buscadors d'or
no ens trencarem per molta ira i amor que ens calgui
L'Apartheid a Sud-Àfrica va caure i el de l'apartheid israelià també caurà perquè ens encanta viure.